

Olsztyn, dnia 6 lutego 2013r.

WOJEWODA
WARMIŃSKO-MAZURSKI

PN.4131.132.2013

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r o samorządzie gminnym (t.j.: Dz.U. 2001r., Nr 142, poz.1591; późn.zm.), stwierdzam nieważność uchwały nr XXVI/250/2012 Rady Gminy Giętrwałd z dnia 28 grudnia 2012r w sprawie uchwalenia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Giętrwałd.

Uzasadnienie

Uchwałą, o której mowa we wstępie, powołując się na art. 18 ust.2 pkt 15, art. 40 ust.1 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 4 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku (Dz. U. z 2005 r. Nr 236, poz. 2008 z późn. zm.) Rada Gminy przyjęła Regulamin dotyczący utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Giętrwałd, stanowiący załącznik do w/w uchwały.

Podstawę prawną podjęcia uchwały stanowi przepis art. 4 ust. 1 i ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Zgodnie z delegacją ustawową, rada gminy, po zasięgnięciu opinii państwowego powiatowego inspektora sanitarnego, uchwała regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy, który jest aktem prawa miejscowego. Regulamin, zgodnie z ust. 2 art. 4, określa szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące wymagań w zakresie utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości, obejmujące prowadzenie we wskazanym zakresie selektywnego zbierania i odbierania odpadów komunalnych, uprzątnięcie błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego, mycie i naprawy pojazdów samochodowych poza myjniemi i warsztatami naprawczymi; wymagania dotyczące rodzaju i minimalnej pojemności pojemników przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości oraz na drogach publicznych, warunków rozmieszczania tych pojemników i ich utrzymania w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym (przy uwzględnieniu średniej ilości odpadów komunalnych wytwarzanych w gospodarstwach domowych bądź w innych źródłach, liczby osób korzystających z tych pojemników), także - wymagania dotyczące częstotliwości i sposobu pozbywania się odpadów komunalnych oraz nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz z terenów przeznaczonych do użytku publicznego. Ponadto, rada gminy określić ma obowiązki osób utrzymujących zwierzęta domowe, jednak jedynie takie, jakie mają na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku. W odniesieniu do zwierząt gospodarskich, rada gminy ma obowiązek określenia wymagań utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej, w tym także zakazy ich utrzymywania na określonych obszarach lub w poszczególnych nieruchomościach. Rada gminy ma także obowiązek wyznaczania obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji i terminów jej przeprowadzania.

Sformułowanie normy kompetencyjnej, iż regulamin „określa szczegółowe zasady (...) dotyczące”, oznacza, że rada gminy ma obowiązek uregulowania wszystkich kwestii wskazanych w przepisie.

W konsekwencji – brak w treści uchwały choćby jednego elementu wskazanego w normie kompetencyjnej, oznacza niewypełnienie delegacji ustawowej, co oznacza konieczność zakwestionowania uchwalonej regulacji w całości.

W treści rozdziału II § 7 pkt 7) i pkt 8) Rada zamieściła postanowienia, wedle których :

1. właściciele nieruchomości położonych wzdłuż dróg mają obowiązek uprzątnięcia błota, śniegu, lodu z powierzchni nieruchomości oraz z chodnika
2. właściciele nieruchomości położonych wzdłuż dróg mają obowiązek posypywania piaskiem chodnika
3. właściciele nieruchomości mają obowiązek uprzątnięcia piasku z chodnika po roztopach

Zgodnie z delegacją ustawową i kompetencją wynikającą z art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. b), rada gminy zobligowana jest określić szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące wymagań w zakresie utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości obejmujących uprzątnięcie błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego.

Z kolei art. 5 ust. 1 pkt 4 ustawy nakłada na właścicieli nieruchomości obowiązek uprzątnięcia błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z chodników położonych wzdłuż nieruchomości, przy czym za taki chodnik uznaje się wydzieloną część drogi publicznej służącą dla ruchu pieszego położoną bezpośrednio przy granicy nieruchomości, przy czym właściciel nieruchomości nie jest obowiązany do uprzątnięcia chodnika, na którym jest dopuszczony płatny postój lub parkowanie pojazdów samochodowych.

W ocenie organu nadzoru uchwalonym zapisem § 7 pkt 7), obowiązek uprzątnięcia błota, śniegu i lodu, Rada rozciągnęła (bez wyraźnej kompetencji wynikającej z ustawy), na wszystkie części nieruchomości, które położone są wzdłuż dróg. Ponadto, Rada nie ograniczyła zapisów do właścicieli nieruchomości położonych wzdłuż dróg publicznych, co oznacza, że obowiązki zapisane w pkt 7) dotyczyć mogą również właścicieli nieruchomości położonych wzdłuż dróg wewnętrznych.

Zgodnie ze stanowiskiem przedstawionym w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy z dnia 6 stycznia 2009 r. (sygn.: II SA/Bd 611/2008), art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. b ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach stanowi podstawę do określenia w regulaminie tylko tego, w jakim terminie i ewentualnie w jaki sposób właściciel nieruchomości sąsiadującej z chodnikiem ma obowiązek usunąć błoto, śnieg, lód i inne zanieczyszczenia z tego chodnika. Rada gminy nie ma prawnego umocowania do nałożenia na właścicieli nieruchomości obowiązków dotyczących utrzymywania w czystości innych miejsc niż chodnik (zdefiniowany na gruncie ustawy) i to tylko bezpośrednio przylegający do danej nieruchomości. Zważywszy na rygor odpowiedzialności grożącej za niewykonanie obowiązków określonych w regulaminie (art. 10 ust. 2a ustawy) regulacja regulaminowa musi być adekwatna do zakresu delegacji udzielonej radzie, jak też staranna i jednoznaczna.

Stwierdzenie nieważności zapisu § 7 pkt 7) Regulaminu prowadzi do braku regulacji wymaganej stosownie do treści art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. b) ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, a w konsekwencji – niewyczerpania delegacji ustawowej i konieczności stwierdzenia nieważności uchwały w całości.

Niezależnie od tego, wskazać także trzeba, że zapisy regulaminu zawierają szereg dalszych postanowień, sprzecznych z obowiązującym prawem. Stopień stwierdzonych naruszeń jest na tyle duży, że za uzasadnione uznać należy ponowne, szczegółowe

przeanalizowanie przez Radę materii podlegającej regulacji i uchwalenie Regulaminu w sposób odpowiadający zasadom prawidłowej legislacji, delegacji zawartej w normie kompetencyjnej, także unormowaniom prawnym zawartym na gruncie przepisów o randze wyższej niż akty prawa miejscowego.

W ocenie organu nadzoru, zasadniczo brak jest podstaw do zamieszczania w treści regulaminu definicji legalnych pojęć normatywnych, zawartych w aktach wyższego rzędu. Definiowanie pojęć w uchwale winno nastąpić ewentualnie poprzez odesłanie do odpowiednich przepisów prawa. Przede wszystkim rada gminy w akcie prawa miejscowego nie może zmieniać, modyfikować, w tym zwłaszcza rozszerzać lub zawężyć definicji legalnych.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie, w wyroku z dnia 7 kwietnia 2011 r., sygn. : II SA/OI 145/11 wskazał, że brak jest podstaw do zamieszczania w Regulaminie utrzymania czystości i porządku definicji pojęć, które zostały już wprowadzone na gruncie aktów rangi ustawowej. Niedopuszczalne w ocenie sądu jest zwłaszcza wprowadzanie w treści Regulaminu definicji zmodyfikowanych. Postanowienia Regulaminu – zgodnie z argumentacją sądu, mają na celu jedynie uzupełnienie przepisów rangi ustawowej kształtujących prawa i obowiązki określonych podmiotów, a rada gminy uchwalając przepisy prawa miejscowego powinna to czynić w zgodzie z upoważnieniem oraz postanowieniami rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”. Sąd administracyjny podniósł, że w orzecznictwie dopuszcza się możliwość powtórzenia w akcie prawa miejscowego zapisów ustawowych, ale musi być to powtórzenie dosłowne, z jednoczesnym powołaniem się na konkretny, przytoczony przepis ustawy (tak też WSA w Lublinie w wyroku z dnia 19 września 2008 r., II SA/Lu 485/08).

Ponadto, przekazane do regulacji regulaminowej - w treści art. 4 ust. 2 pkt 1) lit a, pkt 2) i pkt 3) ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach zagadnienia dotyczące wymagań w zakresie utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości obejmują prowadzenie selektywnej zbiórki odpadów – we wskazanym zakresie, określenie rodzaju, minimalnej pojemności i warunków rozmieszczenia pojemników przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości oraz na drogach publicznych, także utrzymania pojemników w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym. W/w delegacją ustawową objęta jest także kompetencja określenia częstotliwości i sposobu pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz z terenów przeznaczonych do użytku publicznego. Ustawodawca przekazuje także radom kompetencje do wskazania zasad mycia i naprawy pojazdów samochodowych poza myjniami i warsztatami naprawczymi.

Tymczasem, w treści badanego Regulaminu, w Rozdziale II – „Wymagania w zakresie utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości”, Rada Gminy zawarła postanowienia dotyczące :

1. obowiązków wyposażenia nieruchomości w pojemniki (§ 3 pkt 1 Regulaminu)
2. obowiązków zbierania odpadów w pojemnikach i w miejscu do którego właściciel posiada tytuł prawny, ewentualnie – posadowienia pojemników na innej nieruchomości za zgodą właściciela lub zarządcy drogi (§ 3 pkt 3 Regulaminu)
3. obowiązków wskazania miejsca posadowienia pojemnika przedsiębiorstwu wywozowemu (§ 3 pkt 3 Regulaminu)
4. zagadnień dotyczących selektywnego zbierania odpadów innych niż komunalne (§ 3 pkt 5 Regulaminu)
5. przyłączenia nieruchomości do sieci kanalizacyjnych (§ 3 ust. 6 Regulaminu)

6. obowiązków uprzątnięcia błota, śniegu, lodu, także piasku po roztopach z powierzchni nieruchomości i chodnika, obowiązków posypywania chodnika piaskiem (§ 3 pkt 7 i pkt 8 Regulaminu)
7. obowiązku uprzątnięcia z powierzchni nieruchomości i wnętrza budynków każdej substancji lub przedmiotu będących kategorią wymienioną w załączniku nr 1 ustawy o odpadach (§ 3 pkt 5 Regulaminu)
8. obowiązku niezwłocznego usuwania z terenu nieruchomości materiałów rozbiórkowych i budowlanych (§ 3 pkt 10 Regulaminu)
9. utrzymywania w czystości pergoli śmietnikowej i jej najbliższego otoczenia (§ 3 pkt 11 Regulaminu)
10. oznaczenia nieruchomości poprzez umieszczenie w widocznym miejscu numeru porządkowego, dbałości o ich estetyczny i czytelny wygląd (§ 3 pkt 13 Regulaminu)
11. umieszczania plakatów, reklam, ogłoszeń, nekrologów (§ 3 pkt 10 Regulaminu)
12. zakazów wrzucania odpadów komunalnych do koszy ulicznych i pojemników innych właścicieli, niszczenia lub uszkodzenia obiektów małej architektury, urządzeń wyposażenia placów zabaw, pojemników do zbierania odpadów, obiektów przeznaczonych do umieszczania reklam i ogłoszeń, urządzeń stanowiących elementy infrastruktury komunalnej, np. hydrantów, transformatorów rozdzielni, linii energetycznych, telekomunikacyjnych, wiat przystanków, roślinności, deptania trawników oraz zieleńców, zakazów umieszczania na pniach drzew afiszy, reklam, nekrologów, ogłoszeń itp. zakazów wywożenia i wysypywania odpadów stałych, zakazów wylewnia nieczystości ciekłych, zakazów indywidualnego opróżniania zbiorników bezodpływowych, zakazów zajmowania pasa drogowego celem składowania odpadów lub materiałów budowlanych (§ 4 ust. 1 pkt 1), pkt 3) - 8) Regulaminu)
13. obowiązków organizatorów imprez lokalnych i masowych (§ 4 ust. 2 Regulaminu)
14. zasad spalania odpadów z drewna, korka, kory, papieru, tektury, zasad zagospodarowywania drobnego gruzu budowlanego (§ 5 ust. 2 Regulaminu).

Powołane wyżej zapisy uchwalone zostały bez podstawy prawnej. Szereg postanowień dotyczących zawartej w badanym Regulaminie materii, unormowany jest na gruncie ustawowym.

Wedle zapisu § 3 pkt 2 Regulaminu, właściciel nieruchomości ma obowiązek prowadzenia selektywnego zbierania i przekazywania do odbioru poszczególnych strumieni odpadów komunalnych – zgodnie z opisem zawartym w § 6 ust. 5 regulaminu. Jednakże, zapis do którego odsyła, dotyczy wyselekcjonowanego popiołu – zasad odbioru i wywozu popiołu.

Regulacja § 3 pkt 14 (w zakresie w jakim stanowi, iż wykonywanie drobnych napraw pojazdów nie może przebiegać w sposób powodujący uciążliwości dla nieruchomości sąsiednich oraz wyłącznie za zgodą właściciela nieruchomości – nie mieszczą się w ocenie organu nadzoru w kompetencji ustawowej, gdyż dotyczą materii uregulowanej na gruncie odrębnych przepisów. Wskazać należy, że Naczelny Sąd Administracyjny, w wyroku z dnia 8 listopada 2012r. , sygn. akt: II OSK 2012/12, uznał iż: „uzależnienie możliwości mycia i napraw pojazdów od braku uciążliwości dla innych osób i środowiska, po pierwsze wkracza w regulację prawa sąsiedzkiego zawartą w art. 144 k.c., a po drugie wprowadza warunek braku zanieczyszczenia środowiska, który jest zbyt ogólny, mimo przykładowego wyliczenia, aby adresaci normy mogli go zachować”.

Zwrócić należy uwagę, że zgodnie z art. 13 ust. 2 pkt 2) ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r o odpadach, co do zasady kompostowanie na potrzeby własne przez osoby fizyczne jest ustawowo dopuszczalne. Rada nie może wprowadzać ograniczeń i zasad innych niż wynikające z ustawy.

Ewentualne uciążliwości dla otoczenia, w tym nieruchomości sąsiednich, winno być rozpatrywane na gruncie art. 144 kc. Kwestię dopuszczalności prowadzenia działań oddziałujących na środowisko, regulują przepisy odrębne.

Wskazać także należy, że krąg adresatów norm regulaminowych określa ustawa. Rada gminy nie może stanowić norm nakładających obowiązki na inne podmioty. Dotyczy to w szczególności organizatorów imprez masowych, gdyż problematyka ta, w tym zwłaszcza zakres obowiązków organizatorów, uregulowany jest na gruncie art. 6 i nast. ustawy z dnia 20 marca 2009r o bezpieczeństwie imprez masowych.

Zagadnienia zawarte w treści § 9 Regulaminu (zakazy dotyczące gromadzenia w pojemnikach śniegu, lodu, gruzu, popiołu, żużlu, szlamu, itp., zakazy wrzucania do pojemników o danym przeznaczeniu określonych rodzajów odpadów) także poza upoważnienia zawarte w art. 4 ust. 2 ustawy i zostały wprowadzone do Regulaminu bez podstawy prawnej.

Regulacje Rozdziału V badanej uchwały – „obowiązki mieszkańców gminy, w szczególności osób utrzymujących zwierzęta domowe” nie odpowiadają upoważnieniu z art 4 ust. 2 pkt 6) ustawy. Podkreślić należy, że kompetencją rady gminy ograniczona została do możliwości wskazania obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe, takich jednak jedynie, które mają na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku. Rada gminy nie ma możliwości stanowienia w Regulaminie norm stanowiących materię odrębnych uchwał, objętych regulacją ustawową (w szczególności ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r o ochronie zwierząt, ustawy z dnia 11 marca 2004r o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt), jak również rozstrzygania w przedmiocie zasad odpowiedzialności w związku z zachowaniem zwierząt. Podnieść należy, iż wbrew zapisom badanego Regulaminu, w obowiązującym systemie prawa, obowiązek poddania utylizacji padłych zwierząt, nie jest obowiązkiem bezwzględnym. Zgodnie z art. 8 rozporządzenia WE nr 1069/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 października 2009r, ustanawiającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, jednakże właściwe władze mogą postanowić, że martwe zwierzęta mogą być bezpośrednio usuwane jako odpady poprzez zakopanie. Regulacje rozporządzeń Wspólnoty Europejskiej znajdują bezpośrednie zastosowanie i obowiązują na terytoriach państw członkowskich. Jednocześnie też, na gruncie regulacji krajowych, pochowanie padłego zwierzęcia byłoby możliwe, pod warunkiem uzyskania zezwolenia wydanego w drodze decyzji administracyjnej przez powiatowego lekarza weterynarii, za zgodą wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska. Regulacje prawne nie wykluczają także organizowania miejsc stanowiących tzw „grzebowiska” dla padłych zwierząt. Jak stanowią przepisy w/w rozporządzenia Parlamentu i Rady, martwe zwierzęta mogą być bezpośrednio usuwane jako odpady poprzez zakopanie.

Mając to na uwadze, zakwestionować trzeba zapisy zawarte w treści § 12, § 13 ust. 1 (pkt 1, pkt 8, pkt 9), § 13 ust. 2 pkt 2, pkt 3, pkt 6, pkt 7, pkt 8, § 13 ust. 3 – ust. 6, § 14 i § 15.

Zastrzeżenia budzą także zapisy Rozdziału VI uchwały – „wymagania odnośnie utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej”, w tym zwłaszcza zapisy § 16 ust. 2 i ust. 6, zapis Rozdziału VIII § 19 „postanowienia końcowe”, jak również materia regulowana w treści Rozdziału VII.

Odnosząc się do ostatniej z wymienionych kwestii, wskazać należy na treść wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 7 kwietnia 2011 r., sygn. : II SA/OI 145/11, który wskazał wyraźnie, iż brak jest jakiegokolwiek oparcia prawnego, aby na właścicieli nieruchomości nakładać obowiązek w zakresie prowadzenia deratyzacji. Zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 8 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach – jak podniósł sąd, odnośnie deratyzacji ustawodawca upoważnił radę gminy jedynie do wyznaczenia obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji i terminów jej przeprowadzania. Rada Gminy

realizując postanowienia tego przepisu nie mogła wskazać w zaskarżonej uchwale podmiotów (tu właścicieli nieruchomości) zobowiązanych do przeprowadzenia deratyzacji, czynności poprzedzających deratyzację, zasad przeprowadzania deratyzacji.

Przystępując do ponownych procedur uchwalania Regulaminu utrzymania czystości i porządku, organy Gminy Gietrzwałd winny mieć także na uwadze m.in., iż problematykę niewykonywania obowiązków przez właścicieli nieruchomości regulują przepisy ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, zwłaszcza zawarte w treści art. 5 ustawy. Uchwała rady gminy nie może regulować jeszcze raz tego, co jest już zawarte w obowiązującej ustawie. Taka uchwała, jako istotnie naruszająca prawo, jest nieważna. Regulamin utrzymania czystości i porządku w gminach, nie może być także traktowany jako informator o innych obowiązujących przepisach. Ponad powyższe, mieć trzeba na uwadze, że uchwała rady gminy stanowiąca akt prawa miejscowego, winna być zredagowana w taki sposób, by dla przeciętnego adresata był on zrozumiały, by adresat danego przepisu wiedział, w jaki sposób ma się zachować i nie miał żadnych wątpliwości co do tego, jaką regułę postępowania wyznacza dany przepis, a organ stosujący ten przepis wiedział, w jak sposób go zinterpretować. Postanowienia dotyczące obowiązku oznaczania nieruchomości przez zamieszczenie w widocznym z ulicy miejscu tablic informacyjnych z numerem porządkowym nieruchomości oraz nazwą ulicy oraz zadbanie o ich estetyczny i czytelny wygląd (obowiązek umieszczenia na nieruchomości i utrzymania w należytym stanie tabliczki z numerem porządkowym nakłada na właścicieli nieruchomości art. 47b ust. 1 ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne, zgodnie natomiast z art. 64 § 1 ustawy - Kodeks wykroczeń, kto będąc właścicielem, administratorem, dozorcą lub użytkownikiem nieruchomości - nie dopełnia obowiązku umieszczenia w odpowiednim miejscu albo utrzymania w należytym stanie tabliczki z numerem porządkowym nieruchomości, nazwą ulicy lub placu albo miejscowości, podlega karze grzywny do 250 zł albo karze nagany).

Powtarzanie w regulaminie uchwalanym przez radę gminy przepisów zamieszczonych w różnych ustawach lub w aktach wykonawczych jest niedopuszczalne. Nie może też stanowić źródła powszechnie obowiązującego prawa uchwała (lub jej część), która nie ma oparcia w upoważnieniu ustawowym. Wymienienie w art. 87 ust. 1 i ust. 2 Konstytucji RP aktów prawa miejscowego na ostatniej pozycji powoduje, iż wydając przepisy gminne, rada gminy winna uczynić to w ramach obowiązujących przepisów wyższego rzędu i zawartych w nich upoważnień. Wynika to również z treści art. 94 Konstytucji RP, który stanowi, że akty prawa miejscowego, do których zalicza się także regulamin utrzymania czystości i porządku w gminach, wydawane są na podstawie delegacji ustawowej i w granicach upoważnień zawartych w ustawie (por. wyrok NSA z dnia 29 lipca 2010 r., sygn. akt II OSK 1069/10).

Mając na uwadze powyższe, rozstrzygnięto jak w sentencji.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko - Mazurskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Otrzymują :

- Przewodniczący Rady Gminy Gietrzwałd
- Wójt Gminy Gietrzwałd

**WOJEWODA
WARMIŃSKO-MAZURSKI**
Marion Podziewski